

[Poul Dam.]

lejlighed til at fremføre i åbningsdebatten for tre måneder siden.

Et forslag om oprettelse af en stor investeringsfond for erhvervslivet vil også indebære en vis styring, men det er ikke forslaget hovedformål. Tanken er først og fremmest at afbøde mangelen på dansk kapital til erhvervslivet både ved at yde lån og ved at indskyde ansvarlig kapital i virksomheder, der har behov for udvidelse eller rationalisering. Fonden skal styres af erhvervsfolk og politikere i samarbejde — ligesom i Nationalbanken — og hvis den ledes rigtigt, det vil sige fremsynet, initiativrigt og dristigt, kan den blive til stor nytte for erhvervslivets ekspansion. Midlerne til denne fond skal stilles til rådighed af staten.

På samme måde vil et forslag om en finansieringsfond for boligbyggeriet bygge på statskassen. Fonden skal påtage sig den samlede låfinansiering af alt boligbyggeri til udlejningsformål. Lånene skal ydes med lav rente, men være værdifaste og indeksregulerede.

Midlerne til disse to store fonde kan delvis tages af statens almindelige indtægter, men i hovedsagen er det tanken, at midlerne skal skaffes gennem udstedelse af værdifaste statsobligationer, sådan som det foreslås i det tredje af de lovforslag, jeg har den ære at fremsætte i dag. Efter vort skøn vil værdifaste obligationer med en rentefod på 6 pct. kunne afsættes til parikurs på markedet. Det ligger naturligvis i værdifastheden. Når en indeksregulering fjerner inflationstab, vil et afkast på 6 pct. være meget attraktivt — både for pengeinstitutter og for private sparere. Da finansieringsfonden for boligbyggeriet skulle overtage en meget stor del af finansieringen af byggeriet, og forslaget om spekulationsbetonede dispositioner vil betyde en væsentlig nedgang i ydelsen af lån i ældre ejendomme, vil nyudstedelsen af obligationer fra realkreditinstitutterne gå meget stærkt ned, således at markedet uden videre skulle kunne opsuge den nye obligationstype, uden at kurserne for de traditionelle obligationer trykkes.

De værdifaste statsobligationer vil som nævnt være en attraktiv pengeanbringelse for private sparere, og deres eksistens vil

utvivlsomt medføre en stigning i den private opsparing, som er væsentligt sundere end alskens præmieringer.

Ud over de allerede nævnte forslag vil der komme følgende i løbet af den nærmeste uge:

Til støtte for de eksportfremmende bestræbelser foreslås indført en frivillig statskontrol med industrieksporten.

I tilslutning til forslaget om byggeriets finansieringsfond fremsættes et forslag om foranstaltninger til fremme af byggeriets planlægning og rationalisering.

Videre foreslås det, at der skal forelægges folketinget en egentlig plan for kommunernes låfinansiering. Udviklingskommunerne skal særligt tilgodeses, og der skal om fornødent stilles flere penge til rådighed for udlånene fra hypotekbanken og statens bolig- og byggefond.

Endelig: den offentlige opsparing må også fremmes. Det kan naturligt gøres gennem grundlæggelsen af en pensionsfond med det formål at få etableret en indtægtsbestemt alderspension. Det foreslås i denne forbindelse, at pensionsfondens midler skal anbringes i de værdifaste statsobligationer.

Med dette sæt af forslag ønsker SF at yde sit bidrag til debatten om ligevægten i samfundsøkonomien. Der er lagt vægt på at udarbejde et smidigt system for den økonomiske styring. Det har formodentlig til folketingets glæde ikke været muligt her at komme ind på alle enkeltheder i forslagene, men det er nødvendigt at understrege hovedlinjen: de mekanismer, der er indbygget i systemet, sikrer — hvis de anvendes rigtigt — at en økonomisk uligevægt, der måtte opstå, kan blive afværget meget hurtigt, uden at der kommer noget behov for efterfølgende besværlige økonomiske reparationer. Man kan derfor komme bort fra den rykvisse stop-go-politik, og dermed skabes der større tryghed og større tillid til fremtiden, ikke mindst i erhvervslivet.

Forslagene viser vejen til større opsparing og større produktion, de virker inflationsbekæmpende, og de muliggør et større, bedre og billigere byggeri. De er erhvervsvenlige, og de svarer til befolkningens interesser. De er derimod ikke særlig venlige over for de pengeinteresser, som ikke tjener produktionen.

Det er en selvfølge, at de fleste af forsla-